

- Men ingens onda eller goda dåd
tas mot av Herren; — visdom höljs av villa,
15 och varelserna vilseledas så.
Men i den själ hos vilken villan dräpts
av SJÄLVETS visdom, lysande som solen,
16 där röjes strålande det Allrahögsta.
Med tanken fäst i DET, i DET försjunkna,
ståndaktiga i DET, — hängivna helt
åt DET, — gå slika mänsk själar fram
uppå den väg, där ingen återvänder,
17 och visdomen har skingrat deras synd.
Den vise mannen ser med samma blick
på en av ödmjuk visdom fylld Brahman,
en ko, en elefant, en lärd, en hund,
18 och en som livnär sig av hundens kött.
Ja, redan här på jord är allt besekrat
av dem, vars själ är stadd i ständig jämnvikt;
det EVIGA är stadigt och ovanskligt,
19 de dväljas därför i det EVIGA.
Med oförvillad, aldrig rubbad insikt,
och ständigt fäst uti det EVIGA,
förbliver den, som känt det EVIGA,
och fröjdas ej åt det som är behagligt,
20 och grämes ej av något obehag.
Och den, vars själ ej fjättras av beröring